

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117219103
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5117219103.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Mesto Žilina, IČO: 00 321 796, so sídlom Nám. Obetí komunizmu 1, Žilina, proti žalovanému: O. C., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXXX/XX, Ž., štátny občan SR, právne zast. JUDr. Juraj Ďurajda, advokát so sídlom Kukučínova 12, Žilina, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti , takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 23.06.2017 domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom pozemku, parcely registra "E" p. č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², zapísanej na LV č. XXXX, okres R., obec R., katastrálne územie R., vedeným Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 30.12.1975 uzatvorili pôvodní žalovaní B. G. a H. G. ako predávajúci kúpnu zmluvu, na základe ktorej odpredali kupujúcemu Slovenská socialistická republika - Mestský národný výbor finančný odbor v Žiline v celosti nehnuteľnosť zapísanú v pozemkovej knihe k. ú. R. v zápisnici č. XXX pod A, a to parc. č. XXX. Predmetná parcela je v súčasnosti evidovaná na LV č. XXXX ako E- KN parcela č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m². Nakoľko v danom prípade zmluva nepodliehala registrácii podľa z. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve, došlo v minulosti zrejme k nedostatočnému zápisu vlastníckych práv v prospech štátu a následne jeho právnych nástupcov a mesto Žilina malo nadobudnúť vlastnícke právo podľa z. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. V mesiaci jún 2017 žalobca zistil, že na Okresnom úrade v Žiline, katastrálnom odbore sú žalovaní stále vedení ako vlastníci E-KN parcely č. XXX a súčasne, že pod č. V XXXX/XXXX prebieha vkladové konanie, predmetom ktorého je prevod vlastníckeho práva k predmetnej E-KN parcele č. XXX zo žalovaných na nového nadobúdateľa O. C.. Naliehavý právny záujem je daný tým, že žalobca má záujem na usporiadaní vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti - pozemku parc. č. E-KN XXX a vzťahy nie je možné usporiadať dohodou účastníkov ani iným vhodným spôsobom a tým je daný stav objektívnej právnej neistoty. Rozsudok súdu určujúci, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti, je spôsobilý zmeniť právne postavenie žalobcu, ktorého vlastnícke právo preukázateľne vzniklo na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovanými dňa 30.12.1975, no doposiaľ nebol zapísaný ako vlastník predmetnej parcely v príslušnej evidencii právnych vzťahov k nehnuteľnostiam. Požadovaným určením sa v porovnaní s existujúcim stavom jeho právne postavenie zlepšuje, uspokojivo sa odstraňuje jeho neistota v danom právnom vzťahu, ktorá v súčasnosti pretrváva.

3. Uznesením zo dňa 19.07.2017 č. k. 2C/44/2017-8 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa nakladania s predmetným pozemkom až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/44/2017.

4. Uznesením č. k. 2C/44/2017-23 zo dňa 25.08.2017 súd pripustil zmenu žalovaného v rade 1/ a v rade 2/ tak, že do konania na miesto doterajších žalovaných B. G. pod 1/ a H. G. pod 2/ vstúpil ako žalovaný O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, R..

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 03.11.2017 uviedol, že dňa 12.05.2017 uzatvoril ako kupujúci s predávajúcimi B. G. a H. G. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod parcely E-KN XXX zastavaná plocha o výmere 193 m². Na Liste vlastníctva v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy boli predávajúci vedení ako výlučné vlastníci, uvedená nehnuteľnosť nebola zaťažená, prevod vlastníctva nebol obmedzený. Žalovaný ako kupujúci v dobrej viere nadobudol prevádzanú nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva. V čase uzatvorenia kúpnej zmluvy to boli žalovaní B. G. a H. G., ktorí boli výluční vlastníci tejto nehnuteľnosti. Ďalej uviedol, že predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.1975, na ktorú poukazuje žalobca, bol prevod domu a zastavanej plochy pod domom, dvora. Na základe tejto zmluvy došlo k následnému zápisu vlastníctva pre ČSOB, a.s., ktorý právny stav je aktuálny aj v súčasnosti. Následne predávajúci B. G. a H. G. previedli kúpnu zmluvou 12.5.2017 na teraz označeného žalovaného parcelu, ktorá im v čase kúpnej zmluvy z 12.5.2017 vlastnícky patrila. V roku 2011 došlo v predmetnej lokalite k ROEP a na základe rozhodnutia ZI C 740/2011 bol aktualizovaný vlastnícky vzťah v rozsahu pozemnoknižnej zápisnice č. XXX, parcela XXX, k. ú. R. na meno B. G. a H. G., každý v 1. Uvedené vykonanie ROEP potvrdzuje skutočnosť aktualizácie vlastníctva v tom čase pre nehnuteľnosti, ktoré boli prevádzané kúpnu zmluvou z 03.12.1975. Každý dotknutý vlastník, užívateľ akceptoval stav ustálený ROEP.

6. Žalobca v replike zopakoval obsah žaloby s tým, že prevodom vlastníckeho práva k parcele E-KN č. XXX pôvodní žalovaní porušili jednu zo základných zásad súkromného práva „nemo plus iuris ad aliam transfere potest quam ipse habet“, t. j. že nikto nemôže na iného preniesť viac práv než má sám. Vlastníctvo môže previesť iba vlastník, ktorým v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bol žalobca a nie pôvodní žalovaní a teda žalobca považoval kúpnu zmluvu zo dňa 12.05.2017 za neplatný právny úkon.

7. Žalovaný v rámci dupliky zotrval v celom rozsahu na svojej predchádzajúcej argumentácii.

8. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 2C/44/2017-60 zo dňa 11.06.2018, ktorým určil, že výlučným vlastníkom pozemku, parcely registra „E“ č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m² zapísanej na LV č. XXXX, okres R., obec R., kat. územie R., vedeným Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom je žalobca. Žalovanému uložil uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

9. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 9Co/17/2019 zo dňa 28.02.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd konštatoval, že v rámci procesného útoku žalobca tvrdil, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.12.1975, ktorú ako dôkaz predložil, nadobudol od manželov G. do vlastníctva parc. XXX dom č. p. XXX a dvor vo výmere 56 siah (201,6 m²) zapísané v pozemno-knižnej zápisnici č. XXX pre k. ú. R., ktorú nepredložil. Zároveň bez akejkoľvek identifikácie tvrdil, že v súčasnosti sa jedná o parc. registra E č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m² zapísanú na LV č. XXXX, ktorú mali manželka G. kúpnu zmluvou opätovne previesť na inú osobu, na žalovaného. Napriek tvrdeniam žalovaného v rámci procesnej obrany, jeho vyjadrení na pojednávaní, že jemu bola odpredaná iná nehnuteľnosť ako nehnuteľnosti, ktoré odpredali kúpnu zmluvou zo dňa 30.12.1975 manželka G., a ktorá je aj v súčasnej dobe vedená na ČSOB, a. s., čo potvrdzuje aj vykonaná ROEP, súd prvej inštancie uveril bez vykonaného dokazovania v tomto smere tvrdeniam žalobcu a bez toho, aby sa s týmito skutočnosťami vysporiadal v odôvodnení rozsudku. Okresnému súdu v rámci ďalšieho konania uložil vykonať dokazovanie v naznačenom smere, opätovne rozhodnúť, vyporiadajúc sa jasne a korektným spôsobom s námietkami žalovaného uvedenými v rámci prvostupňového resp. odvolacieho konania.

10. Po rozhodnutí odvolacieho súdu žalobca dňa 26.02.2021 doručil tunajšiemu súdu podanie, v ktorom uviedol, že v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/17/2019 zo dňa 28.02.2019, kde na str. 3 odôvodnenia súd uvádza, že žalobca nepredložil pozemno-knižnú zápisnicu, predkladá výpis

z pozemkovej knihy č. 207 a identifikáciu parciel zo dňa 03.11.1975, kópiu z pozemno-knižnej mapy a z mapy evidencie nehnuteľností.

11. Súd vo veci samej nariadil pojednávanie na deň 03.05.2021, na ktorom sa zúčastnil zástupca žalobcu. Žalovaný ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, hoci predvolanie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené už dňa 01.03.2021. Svoju neúčast' neospravedlnili a pojednávanie odročit' nežiadali. Zástupca žalobcu na pojednávaní nevyužil právo vyjadriť sa k doterajšiemu priebehu konania ani k predbežnému právnomu posúdeniu danému zo strany nového zákonného sudcu a nepredložil súdu žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania.

12. Keďže strany sporu nepredložili súdu do vyhlásenia uznesenia, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené, iné návrhy na vykonanie dokazovania, súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, a to: Kúpna zmluva zo dňa 30.12.1975 (č. I. 3-4), Výpis z Listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 13.06.2017 (č. I. 4), Platobný poukaz zo dňa 30.12.1975 (č. I. 48), Výpis z pozemkovej knihy č. 207 (č. I. 106), Identifikácia parciel zo dňa 3.11.1975 (č. I. 108), Kópia z pozemno-knižnej mapy (č. I. 110), Kópia z mapy evidencie nehnuteľností (č. I. 112), ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

13. Dňa 30.12.1975 uzavreli právni predchodcovia žalovaného H. a B. G. kúpnu zmluvu s kupujúcim SSR - Mestský národný výbor finančný odbor v Žiline, predmetom ktorej bola podľa čl. I. kúpa nehnuteľnosti v celosti zapísanej v pozemkovej knihe k. ú. R. v zápisnici č. XXX pod A r. č. X parc. č. XXX Dom č. p. XXX a dvor vo výmere 56 siah vlastnícky zapísanú pod B 7/a na meno Gašpar Kolembus v polovici a pod B 7/b na manželku H. rod. Z. v polovici. V evidencii nehnuteľnosti bola predmetná nehnuteľnosť zapísaná na evidenčnom liste užívateľov č. XXX ako parcela č. XX KN, dom č. XXX vo výmere 226 m². Podľa tohto článku kúpna cena bola 78.002,-Kčs určená podľa znalca Ing. M. T. zo dňa 09.11.1975 po preskúmaní a upravení Finančným odborom ONV v Žiline ako schvaľovacím orgánom. Podľa čl. VI. zmluva nepodlieha registrácii podľa z. č. 95/63 Zb. o štátnom notárstve, ani notárskemu poplatku z prevodu nehnuteľnosti podľa z. . 24/1964 Zb. a vyhlášky č. 25/64 Zb. Podľa čl. VII. sa podľa tejto zmluvy prevedie zápis v evidencii nehnuteľností u orgánu geodézie v Žiline.

14. Na Výpise z Listu vlastníctva č. XXXX podľa údajov platných k 13.06.2017 je v časti A: O. podstata zapísaná parcela registra „E“ č. XXX o výmere 193 m² zastavané plochy a nádvoria na meno B. G. a H. G., každý v 1. Ako titul nadobudnutia je PKV 207, B7a -č. d.XXXX/XXXX a Rozhodnutie ROEP ZI C XXX/XXX-Z XXXX/XXXX.

15. Podľa Platobného poukazu č. 98/2/1975 zo dňa 30.12.1975 príjemcom G. B. a manželka má byť vyplatená suma 78.002,-Kčs za odkúpený rodinný domček na ul. T. č. XXX v R., podľa prevedeného odhadu a upraveného finančným odborom ONV v Žiline.

16. Podľa Výpisu z pozemkovej knihy č. XXX je v časti O. podstata zapísaný dom č. p. XXX a dvor vo výmere 56 siah v prospech vlastníkov B. G. a manž. H..

17. Podľa identifikácie parciel zo dňa 03.11.1975 sú v časti A. Stav podľa pozemkovej knihy zapísané údaje: pkn. vložka č. XXX parc. č. XXX a dom č. p. XXX o výmere 56 siah a v časti B. Stav v evidencii nehnuteľností zapísané údaje: parc. č. XX č. d. XXX o výmere 226 m² na evidenčnom liste č. XXX a ako užívatelia sú označení G. B. a Ľudmila.

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd vec právne posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení:

Podľa Čl. 8 Základných princípov z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa čl. 6 ods. 1 Základných princípov CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa § 132 ods. 1 až 3 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 185 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva.

19. Civilný sporový poriadok ako zákonný procesný predpis, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, je postavený na zásade kontradiktórnosti sporu dvoch rovnocenných strán, ktorý je potom ovládaný prejednávacím princípom. Ten spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy.

20. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. V rámci dokazovania platí zásada, že strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia. Inak povedané, účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. (porovnaj Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 692-693, resp. 696-697). Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena vedie k strate sporu

21. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, tzv. bremeno tvrdenia. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t. j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

22. V spore o určenie vlastníckeho práva má žalobca bremeno tvrdenia, že je vlastníkom veci a z akých skutočností svoje vlastníctvo vyvodzuje. Z tohto bremena tvrdenia potom pre žalobcu vyplýva bremeno dôkazné, a to preukázať existenciu nadobúdacieho vlastníckeho titulu, resp. skutočností spôsobilých založiť takýto nadobúdací titul. Ak tieto skutočnosti budú preukázané, žalobca uniesol ako bremeno tvrdenia, tak i dôkazné bremeno. Pokiaľ sa žalovaný bráni proti žalobe tvrdením svojho vlastníckeho práva, musí tvrdiť svoj nadobúdací titul a o svojom tvrdení ponúknuť dôkazy. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami sporu v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce (teda aj prípadné rovnaké právo žalovaného) sú záležitosťou žalovaného. Z pravidla, že každý preukazuje iba svoje vlastné skutkové tvrdenia existuje výnimka vychádzajúca zo skutočnosti, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje). Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné a v týchto prípadoch hovoríme o presune dôkazného bremena na protistranu.

23. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočností, ktoré sú mu na prospech. Žalobca tvrdil, že je vlastníkom parcely registra E č. XXX o výmere 193 m² vedeného na Liste vlastníctva č. XXXX k. ú. R.. Na preukázanie svojich tvrdení predložil Kúpnu zmluvu zo dňa 30.12.1975, výpis z pozemkovej knihy č. XXX, identifikáciu parc. XXX a parcely XX, ako aj kópie z pozemno-knižnej mapy a kópie z mapy evidencie nehnuteľností. Žalobca teda odvodzuje svoje vlastnícke právo od kúpnej zmluvy zo dňa 30.12.1975 uzatvorenej medzi predávajúcimi B. a H. G. a kupujúcim Slovenská socialistická republika - Mestský národný výbor finančný odbor v Žiline, ktorá parcela bola zapísaná v pozemkovej knihe č. XXX pod A ako parcela č. XXX. Podľa tvrdenia žalobcu v danom prípade zmluva nepodliehala registrácii podľa z. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve, v dôsledku čoho došlo v minulosti k nedostatočnému zápisu v prospech štátu a jeho nástupcov, pričom mesto Žilina malo nadobudnúť vlastnícke právo podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Uvedené skutkové tvrdenia boli rozporované žalovaným, ktorý na svoju obranu uviedol, že na základe uvedenej zmluvy došlo k zápisu vlastníckeho práva v prospech ČSOB a. s. a tento právny stav je aktuálny aj v súčasnosti. V lokalite, v ktorej sa nachádza nehnuteľnosť, bol vykonaný ROEP, pričom predávajúci B. G. a H. G. previedli kúpnu zmluvu zo dňa 12.05.2017 na žalovaného parcelu registra E č. XXX, ktorá im v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy vlastnícky patrila. Spornou tak bola medzi stranami skutočnosť, či predmetom prevodu v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 30.12.1975 bola nehnuteľnosť totožná s nehnuteľnosťou, ktorá je v súčasnosti vo vlastníctve žalovaného označená ako parcela registra E č. XXX o výmere 193 m².

24. Zo žalobcom predložených dôkazov súd nemohol bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že predmetom prevodu na právneho predchodcu žalobcu bol pozemok, ktorý je totožný v celom rozsahu s pozemkom, ktorý je predmetom tohto sporu, teda s pozemkom v súčasnosti evidovaným na Liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra E č. XXX o výmere 193 m². Súd nemal preukázané, že sporný pozemok je skutočne vytvorený z nehnuteľností, ktoré boli predmetom prevodu podľa Kúpnej zmluvy zo dňa 30.12.1975 a ktoré boli zapísané v pozemkovej knihe č. XXX ako parc. č. XXX, dom č. XXX a dvor vo výmere 56 siah (201,6 m²) a že je s ním totožný. Uvedenej skutočnosti nasvedčuje aj výmera uvedená v kúpnej zmluve proti výmere pozemku vedeného na LV č. XXXX. Z tohto dôvodu nemožno bez ďalšieho určiť, že súčasná parcela registra E č. XXX vedená na LV XXXX je úplne totožná s pozemkovoknižnou parcelou XXX. Nemožno vylúčiť, že súčasná parcela registra E č. XXX nebola vytvorená aj z iných parciel nielen z pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. XXX. V danom prípade bolo nevyhnutné preukázať identifikáciu parciel zhodnosť - identicitu niekdajšej parcely č. XXX s aktuálne v operátoch katastra evidovanou nehnuteľnosťou parcelou registra E č. XXX. Súd poukazuje na zásadu kontradiktórnosti konania, ako aj na to, že strany sú povinné aspoň označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca napriek jednoznačne vyslovenému názoru krajského súdu nepredložil súdu návrh na vykonanie dokazovania minimálne identifikáciou parciel - pozemno-knižnej č. XXX a evidovanej na Liste vlastníctva č. XXXX ako parcela evidencie E č. XXX. Súd takýto dôkaz bez návrhu žalobcu len z vlastnej iniciatívy vykonať nemohol, pretože by porušil zásadu princíp rovnosti strán. Civilný sporový poriadok zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, a teda aj pri vykonávaní dôkazov. Nie je povinnosťou súdu, a nemá ani právo vykonávať dokazovanie o rozhodujúcich skutočnostiach bez návrhu strán sporu. Žalobca na preukázanie tvrdeného vlastníckeho práva bol v záujme dosiahnutia úspechu v spore povinný navrhnúť vykonanie takéhoto dôkazu resp. tento dôkaz súdu predložiť. Pokiaľ žalobca súdu predložil identifikáciu parciel zo dňa 03.11.1975 z tejto vyplýva iba skutočnosť, že pôvodná pozemno-knižná parcela č. XXX bola totožná s parcelou č. XX evidovanou na evidenčnom liste č. XXX. Táto identifikácia parciel nepreukazuje totožnosť pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. XXX so súčasnou parcelou evidovanou v operátoch katastra ako parcela registra E č. XXX.

25. Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu súd žalobu zamietol. Z toho dôvodu bolo nadbytočné zaoberať sa ďalšími spornými otázkami - platnosťou kúpnej zmluvy zo dňa 30.12.1975 ani dobromyseľnosťou žalovaného pri nadobudnutí spornej nehnuteľnosti.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

29. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.